

Přestože byl pak v r. 1991 rehabilitován "za občanskou a politickou perzekuci", tiché a nezřídka osudy svých pacientů smutné prostory geriatrické neopustil. Identifikoval s problémy těch nejubožejších a nejlepším dokladem toho je ojedinělá kniha, která s názvem Archeologie lidských životů spatřila světlo světa v roce 1997.

Andrej Stankovič se jistě nemylí, když v předmluvě básnické sbírky Amnestie (Výběr z poezie 1958-1998) v roce 1999 píše: „Smitka však brutalitu lidských osudů lyricky změkčuje, smířlivě apostrofuje své všední hrdiny "in articulo mortis", aniž by si jako básník cokoli usnadňoval“. Tato charakteristika není určena jen pro jmenované básnické dílo. Smitka svou klinickou prací a reflexí této práce ukázal, že v každé životní situaci a v každém prostředí je možné pěstovat noblesu a kultivovat svět kolem sebe.

Kdo nevěří, ať běží do knihovny. Najde tam Smitkovy knihy, 50 časopiseckých publikací a 70 recenzí. Vzpomeňme ještě autorovy aktivity na odborných konferencích a seminářích, pořádaných zejména Českou gerontologickou a geriatrickou společností a Českou psychiatrickou společností. Osvětově přednáší pro Svaz důchodců. Neudivuje, že se stal řádným členem Obce spisovatelů. Václavu Smitkovi gratuluji a přeji hodně zdraví a sil k další odborné a literární tvorbě.

Prof. PhDr. RNDr. Helena Haškovcová, CSc.

Životní jubileum univ. prof. PhDr. Jozefa Kurice, DrSc.

V letošním roce se dožívá významného životního jubilea známý vývojový psycholog prof. PhDr. Jozef Kuric, DrSc. (nar. 30. 5. 1926 v Detve na Slovensku).

V letech 1948-1952 studoval na Filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě psychologii a při ní i pedagogiku a dějiny výtvarných umění. V roce 1952 po obhajobě diplomové práce a státní zkoušce mu byl přiznán titul doktor filosofie (PhDr.). Vědeckou hodnost kandidáta psychologických věd (CSc.) získal na Ústavu experimentální psychologie SAV v Bratislavě. Habilitován byl pro obor vývojová psychologie. Profesuru z psychologie a vědeckou hodnost doktora psychologických věd (DrSc.) získal na Univerzitě Karlově v Praze.

Dlouhá léta (1953 - 1977) působil na Pedagogické fakultě v Bratislavě a v Trnavě (ponejvíce ve funkci vedoucího katedry psychologie).

Od roku 1977 do roku 1991 pracoval jako profesor a vedoucí katedry psychologie na Filozofické fakultě Masarykovy university v Brně. Jako předseda a člen habilitační a inauguračních komisí zabezpečil řadu docentur a profesur z psychologie pro zájemce z celého bývalého Československa. Působil také jako předseda komise pro obhajoby kandidátských disertačních prací z psychologie a jako předseda rigorózní komise pro psychologii.

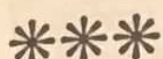
Po odchodu do důchodu v r. 1991 začal pracovat na katedře psychologie Pedagogické fakulty v Nitře. Externě spolupracuje také s Ústavem společenských věd Fakulty stavební VUT v Brně. Je stále publikačně činný a je rovněž úspěšně aktivní v oblasti výtvarných činností.

Výzkumně se dlouhodobě zaměřuje na ontogenetickou psychologii (zejména na adulto a gerontopsychologii), na psychologii umění a na psychologii autoregulace osobnosti.

Slovenská i česká veřejnost zná profesora Kurice z řady vědeckých, odborných a populárněvědeckých publikací, které byly vydávány opakovaně na Slovensku i v České republice, např.: *Poznejte své dítě*, *Rodičům o dětech*, *O sebevýchově mladého člověka*, *Ontogenetická psychologie*, *Psychologie vnímání malířských výtvarných děl v ontogenezi* aj.

Kolegové prof. Kurice si vysoce váží faktu, že vykonal mnoho pro vzájemné porozumění mezi Slováky a Čechy. Ad multos annos!

Doc. PhDr. Rudolf Kohoutek, CSc., FAST VUT v Brně

Za Miroslavem Vaňkem.

Dne 19. 3. 2001 ukončil svůj nevšední život ve věku nedožitých 78 let emeritní profesor University Karlovy, PhD. Miroslav Vaňek. V mládí hodně a všestranně sportoval, byl sportovní a jazykový talent. Po válce vystudoval psychologii a v padesátých a šedesátých letech exceloval jako oblíbený učitel studentů tělovýchovy. Kromě psychologie učil i na kursech lyžování a vodní turistiky.

V r. 1956 zakládá komisi psychologie sportu, která se stala odborným fórem pro nový obor aplikované psychologie. V r. 1964 habilitoval prací o psychologické přípravě sportovce a olympijským kongresem v Tokiu odstartovala jeho hvězdná mezinárodní kariéra. V r. 1965 se spolupodílí v Římě na založení ISSP a v r. 1973 je v Madridu zvolen prezidentem této společnosti. O jeho úspěšnosti svědčí opětovná znovuzvolení, končil až na kongresu v Kodani 1985.

V obtížném období politicky rozděleného světa dovedl skloubit rozdílné názory a obstát jako představitel celosvětové organizace. Oceněním mu bylo získání ceny Noela Bakera.

Jako praktický psycholog sportu proslul především svou činností psychologa olympijských výprav a psychologickou prací v družstvech ledního hokeje.

V akademické oblasti dlouho vedl katedru psychologie a pedagogiky na FTVS UK v Praze a byl i proděkanem pro vědu a zahraniční styky této fakulty. Jeho hlavní devizou při jednání s lidmi byla přátelskost, empatie a jiskrnost projevu. Pro žáky a spolupracovníky byl inspirativním zdrojem nápadů.

Jako prezident ISSP zorganizoval kongres ISSP v Praze v r. 1977 a ze všech zbylých sil pomáhal i při organizování posledního kongresu FEPSAC v r. 1999 rovněž v Praze.

Měl mnoho vděčných žáků, přátel a známých, kteří pomohou udržet jeho světlou památku.

V Praze 21. 3. 2001

Dr. Václav Hošek